

بررسی توزیع فضایی امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی در شهرستان‌های استان خوزستان

رضا احمدی،^{*} ذبیح‌اله ترابی،^{*} سعید ملکی،^{*} زینب ولی‌زاده^{***}
^{****} عبدالعلی رضایی^{*}

تاریخ دریافت ۱۳۹۴/۳/۵ | تاریخ پذیرش ۱۳۹۴/۱۱/۱۹

هدف این تحقیق شناسایی الگوی فعلی توزیع فضایی امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی در شهرستان‌های استان خوزستان است. پژوهش حاضر از نوع کاربردی و از لحاظ روش بررسی توصیفی - تحلیلی است. داده‌های تحقیق از سالنامه آماری استان خوزستان در سال ۱۳۹۰ گردآوری شده و با نرم‌افزارهای SPSS, EXCEL, GIS و همچنین روش‌های تاپسیس، تحلیل خوش‌بای، ضربی همبستگی پیرسون، آزمون مان ویتنی و سایر روش‌های آماری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته‌اند. نتایج تحقیق نشان می‌دهند، که توزیع فضایی امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی در سطح شهرستان‌های استان خوزستان نابرابر است. این نابرابری در دو سطح جغرافیایی و جمعیتی روی داده است. از نظر جغرافیایی اغلب شهرستان‌های برخوردار در شمال استان واقع شده و در بعد جمعیتی نیز شهرستان‌هایی از سطح برخورداری بیشتری دست یافته‌اند که از جمعیت بیشتری برخوردار بوده‌اند.

کلیدواژه‌ها: نابرابری فضایی؛ امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی؛ استان خوزستان

* دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه یزد؛

Email: ahmadi123.1987@yahoo.com

** دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران (نویسنده مسئول)؛

Email: torabi.zabih@gmail.com

*** دانشیار جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید چمران اهواز؛

Email: saiedmaleki@gmail.com

**** کارشناس ارشد مخاطرات محیطی - انسانی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران؛

Email: z.valizadeh@gmail.com

***** دانشجوی دکتری سیستم اطلاعات جغرافیایی و سنجش از دور، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران؛

Email: rezai.al.65@gmail.com

مقدمه

در افکار صاحب نظران توسعه، تعابیر مختلفی از واژه توسعه وجود دارد که از آن جمله می‌توان به افزایش تولید، افزایش بازدهی، ارتقای سطح کمی و کیفی زندگی، ارتقای سطح خدمات بهداشتی و درمانی، برطرف کردن مشکلات بیکاری و تورم، تأمین نیازهای اقتصادی - اجتماعی، برخورداری از آموزش و فرهنگ و مشارکت فعال در عرصه‌های مختلف اشاره کرد. توسعه در واقع نخستین و مهم‌ترین هدف همه دولت‌ها محسوب می‌شود. یکی از عوامل مهم توسعه پیشرفت اقتصادی است، اما تنها این عامل نیست و دلیل این امر آن است که توسعه صرفاً پدیده‌ای اقتصادی نیست. بنابراین هدف اصلی توسعه باید ایجاد الگوی مطلوب رشد درآمد همگانی باشد که تمام اقسام جامعه را پوشش دهد. توسعه علاوه بر بهبود میزان تولید و درآمد، شامل دگرگونی‌هایی در ساختار سیاسی، نهادی، اجتماعی، اداری و اصلاح آنها و همچنین وجه نظرهای عمومی مردم نیز است (زیاری، زنجیرچی و سرخ‌کمال، ۱۳۹۰: ۱۲).

یکی از وجوده عمدۀ توسعه و مخصوصاً توسعه پایدار بعد فرهنگی توسعه است. اندیشه توسعه فرهنگی به عنوان موضوع سیاست ملی، به ویژه در چارچوب نظام سازمان ملل، از حدود سال ۱۹۵۰ قوت گرفت و رواج یافت. طی دهه ۱۹۵۰-۱۹۶۰ که به ده‌ساله اول توسعه شهرت یافته است، تحول پر معنایی روی داد و مفهوم توسعه، گسترش، تنوع و عمق یافت. در دهه ۱۹۶۰-۱۹۷۰ در کشورهای اروپایی مفاهیم و اصطلاحات جدیدی در عرصه فرهنگ وضع و به تدریج مرسوم شد که از مهم‌ترین آنها «توسعه فرهنگی و سیاست فرهنگی» است (پاپلی یزدی و رجبی سناجردی، ۱۳۸۷: ۳۵). توسعه فرهنگی به معنای اخص، مانند فرایند توسعه اقتصادی دارای تعریف و محتوا و هدف‌های مشخصی است. توسعه فرهنگی برای آنکه به تحقق رسد، می‌باید به قالب سیاست فرهنگی درآید و به دنبال یک رشته اولویت‌ها، اصول برنامه‌ریزی را پذیرد و به کار بندد. و یونسکو شرایط توسعه موزون و آگاهانه را در قلمرو کار خود و به صورت برنامه‌ریزی آموزشی، سیاست علمی، سیاست فرهنگی و سیاست اطلاعاتی در نظر گرفته است (اردلان، ۱۳۸۱: ۳۵). اهمیت توسعه فرهنگی به قدری زیاد است که بسیاری از مطالعات گذشته از آن به عنوان شرط اصلی توسعه و پیش‌شرط تحقق توسعه کلان یاد کرده‌اند (پهلوان، ۱۳۸۲؛ جوادی، ۱۳۸۴: ۱۴).

به منظور پرداختن به توسعه در هر سطحی و مرحله‌ای، پرداختن به بعد فضایی و جغرافیای آن اجتناب ناپذیر است. به طوری که همواره وجود نابرابری و عدم تعادل فضایی در مناطق مختلف جهان و به خصوص کشورهای در حال توسعه یکی از موانع اصلی پیش‌پای توسعه می‌باشد. همچنین توزیع امکانات و زیرساخت‌های مختلف به صورت تعادل و متوازن می‌تواند باعث حصول توسعه یکپارچه در یک منطقه شود. لذا به منظور دستیابی به این مهم ابتدا باید سطح توزیع این ابزارها مشخص گردد. لذا به منظور سنجش سطح برخورداری مناطق از ابزارهای توسعه فرهنگی باید مراحل ذیل طی شود:

الف) تعیین هدف مطالعه و تدوین چارچوب آن، ب) تعیین سطح مطالعه، ج) شناخت نوع آمار قابل دسترس، د) انتخاب شاخص‌ها و ابزارها (کلانتری، ۱۳۸۰: ۱۴).

پس از سنجش سطح میزان برخورداری مناطق و رتبه‌بندی آنها می‌توان استراتژی‌ها و برنامه‌هایی را برای آینده ارائه داد، به طوری که بتوان به سمت توسعه پایدار و متوازن حرکت کرد. لذا در این پژوهش سعی شده است توزیع امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی شهرستان‌های استان خوزستان از بعد فضایی مورد بررسی قرار داده شود.

۱. مبانی نظری

۱-۱. توسعه منطقه‌ای

توسعه منطقه‌ای را می‌توان روندی فرآگیر در جهت افزایش توانایی‌های انسانی - اجتماعی براساس پاسخگویی به نیازهای انسانی - اجتماعی در یک منطقه خاص دانست (زیاری، ۱۳۸۳: ۱۳). هیرشمن و میردال از جمله کسانی بودند که کاربردهای مکانی فرایند توسعه را شناختند و برای ایجاد پیوند و ارتباط میان مدل‌های رشد و نظریه‌های توسعه منطقه‌ای گام‌های مهمی برداشتند (میسرا و سوندارام، ۱۳۷۱: ۱۵۳). توسعه در سطوح مختلف، خصوصاً منطقه‌ای هم معیاری مناسب در جهت تعیین جایگاه مناطق است و هم نیازمند اعمال ملاحظات خاص در سطح منطقه‌ای و تعیین شرایط سازگاری و انطباق ملی - منطقه‌ای است. به عبارت دیگر، منظور از توسعه یک کشور یا منطقه، افزایش تولید، دسترسی عادلانه همگان به تسهیلات زیربنایی و خدماتی، فرصت‌های شغلی مناسب

به کارگیری تکنولوژی جدید، و افزایش نرخ سرمایه‌گذاری و مصرف است (کلاتری، ۱۳۸۱: ۲۷).

۱-۲. عدالت فضایی

مفهوم عدالت و کاربرد آن، پیشینه طولانی دارد و فیلسوفان و اندیشمندان از قدیم تاکنون در مورد آن دیدگاه‌های خود را بازگو کرده‌اند. افلاطون، فیلسوف بزرگ یونانی در کتاب جمهوریت به طور مفصل از عدالت سخن می‌گوید. به نظر او عدالت اجتماعی هنگامی برقرار می‌شود که هر کس به کاری دست زند که شایستگی و استعداد آن را دارد. در دوره جدید جان استوارت میل از نخستین کسانی است که این اصطلاح را به کار گرفت. طبق نظر وی عدالت اجتماعی یعنی، جامعه رفتار یکسانی با کسانی که شایستگی یکسانی دارند، داشته باشد (حکمت‌نیا و همکاران، ۱۳۹۰: ۱۶۷-۱۶۸). مفهوم و کارکرد عدالت اجتماعی از اواخر دهه ۱۹۶۰ به بعد، وارد ادبیات جغرافیایی شد و جغرافیای رادیکال و لیبرال را بیش از سایر مکاتب تحت تأثیر قرار داد. از دهه ۱۹۷۰ رویکرد مارکسیستی به تحلیل موضوعات شهری پرداختند (خاکپور و باوان پوری، ۱۳۸۸: ۱۸۴). دیوید اسمیت از نخستین جغرافی دانانی بود که نخستین کار نظام یافته را درباره کیفیت زندگی، رفاه و عدالت در جغرافیا سخن گفت. بحث درباره فضا و نابرابری اجتماعی از جانب رابت پارک صورت گرفته است. وی با توجه به ماهیت نابرابری فضای شهری، به نقش ویژه سلطه در ایجاد این فضای نابرابر نیز اشاره می‌کند. اما مهم‌ترین کارها در زمینه عدالت اجتماعی در جغرافیا به‌وسیله دو جغرافی دان معروف یعنی دیوید هاروی و رونالد جانستون انجام شد. دیوید هاروی به کارگیری عدالت اجتماعی را در تحلیل‌های جغرافیایی، انقلاب در اندیشه‌های جغرافیایی می‌داند. هاروی در کتاب عدالت و شهر، طبیعت و جغرافیای افتراء، عوامل نژادی، فضاهای زندگی، درآمد و ... را برای تحلیل فضایی به کار می‌گیرد (حکمت‌نیا و همکاران، ۱۳۹۰: ۱۶۷-۱۶۸). وی مفهوم عدالت اجتماعی را در کمک به خیر و صلاح همگانی، توزیع درآمد در مکان‌ها، تخصیص عادلانه منابع و رفع نیازهای اساسی مردم به کار می‌گیرد (خاکپور و باوان پوری، ۱۳۸۸: ۱۸۴). به نظر جانستون، هدف اساسی برنامه‌ریزی اجتماعی، تقویت پایداری اجتماعی دسته‌های مختلف جامعه شهری است.

بهنظر او در مسائل اجتماعی، پایداری اهمیت زیادی دارد و در پایداری نیز شاخص‌های نیازهای ضروری و کیفیت زندگی مطرح می‌شوند (حکمت‌نیا و همکاران، ۱۳۹۰: ۱۶۷-۱۶۸).

توزیع فضایی متعادل خدمات از مهم‌ترین نشانه‌های عدالت اجتماعی به‌شمار می‌رود.

مسئله مهم در توزیع عادلانه امکانات به‌عنوان راهبرد عدالت اجتماعی، چگونگی توزیع خدمات و توانایی‌ها بین نواحی شهری است (همان: ۱۶۶). اساس نظریه‌های عدالت اجتماعی بر این است که نابرابری‌های اقتصادی و اجتماعی جامعه، بر سازمان فضایی آن تأثیر دارد و نیز هر گونه تغییر در سازمان فضایی و روابط اقتصادی - اجتماعی و توزیع درآمد در جامعه اثر مستقیم دارد (حبیبی و همکاران، ۱۳۹۰: ۱۰۴). از دیدگاه عدالت فضایی، عدالت در برگیرنده مفاهیمی چون توزیع مناسب عملکردها و خدمات، دسترسی مناسب به مراکز خدماتی و فعالیتی، بدون تبعیض و تفاوت بین ساکنان یک شهر یا منطقه شهری است (خاکپور و باوان پوری، ۱۳۸۸: ۱۸۴). در کتاب تئوری شکل شهر کوین لینچ، تأمین عدالت و برابری، در ردیف ارزش‌های آرمانی آمده است که کسب آنها تاکنون به‌ندرت اتفاق افتاده است (حکمت‌نیا و همکاران، ۱۳۹۰: ۱۶۶). در دهه‌های اخیر نیز با مطرح شدن نظریه توسعه پایدار مفهوم عدالت اجتماعی و به‌تبع آن عدالت فضایی شدیداً مورد توجه قرار گرفت. به گونه‌ای که براساس نظر مای و دیگران (۱۹۹۶) آینده‌نگری، عدالت اجتماعی، مشارکت عمومی و محیط، اصول بنیادی توسعه پایدار به شمار می‌آیند (Laurini, 2002: 17). هدف اصلی نظریه توسعه پایدار بر مفاهیمی چون ارتقای کیفیت زندگی یعنی دخالت دادن و تأمین رفاه و عدالت اجتماعی و به‌تبع آن عدالت فضایی متمرکز است. در هر صورت عدالت اجتماعی به‌عنوان یکی از اصول چهارگانه توسعه پایدار در تمام جهان مورد توافق قرار گرفته، هرچند تعاریف عدالت اجتماعی متفاوت است اما آنچه که در تمام تعاریف پذیرفته شده، این است که عدالت اجتماعی به دنبال کاهش نابرابری‌ها بوده و با از بین بردن شکاف‌های عمیق بین امتیازات مثبت و منفی می‌تواند نتایج زیان‌آوری را که محرومیت و فقر بر محیط زیست و توسعه پایدار وارد می‌آورد از بین برد (خاکپور و باوان پوری، ۱۳۸۸: ۱۸۸). به علاوه مفهوم برابری به‌عنوان یکی از بنیادهای توسعه پایدار که عدالت بین‌نسلی را با عدالت درون‌نسلی تلفیق می‌کند،

پیش‌شرطی برای اتخاذ هرگونه استراتژی در ارتباط با توسعه پایدار است (UNDP, 1994: 28).

۲. پیشینه تحقیق

زیاری (۱۳۷۹) با بهره‌گیری از روش تاکسونومی عددی و استفاده از ۲۳ شاخص انتخابی درجه توسعه یافته‌گی بخش فرهنگ در استان‌های کشور را مورد بررسی قرار داد. نتایج نشان داد که استان تهران به دلیل شدت توسعه یافته‌گی فرهنگی نسبت به سایر استان‌ها ناهمگن است. همچین در این پژوهش استان‌های کشور از نظر سطح توسعه فرهنگی در سه سطح طبقه‌بندی شدند.

نسترن (۱۳۸۰) با استفاده از تحلیل فضایی مناطق دهگانه شهری، اصفهان را از نظر سطح‌بندی توسعه آن، مورد بررسی قرار داده است و مناطق شهری اصفهان را از حیث شاخص توسعه پایدار انسانی به چهار گروه مناطق شهری: (الف) فراتوسعه، (ب) میان‌توسعه بالا، (ج) میان‌توسعه پایین، (د) فروتوسعه تقسیم کرده است.

تقوایی و قائد رحمتی (۱۳۸۵) به سنجش و ارزشیابی شاخص‌های توسعه فرهنگی و نشان دادن سطوح توسعه استان‌ها از نظر بهره‌مندی فضاهای و امکانات فرهنگی پرداخته است. نتایج این پژوهش نشان داد که بین استان‌های کشور از نظر بهره‌مندی از فضاهای و امکانات فرهنگی تفاوت چشمگیری وجود دارد. در این بین، استان تهران به عنوان تنها استان بسیار توسعه یافته و استان‌های ایلام، بوشهر، چهارمحال و بختیاری، زنجان، سمنان، سیستان و بلوچستان، قزوین، کهگیلویه و بویراحمد، گلستان و هرمزگان به عنوان استان‌های بسیار محروم شناخته شدند.

مولایی (۱۳۸۶) با استفاده از روش‌های کمی و به کار گیری ۵۴ شاخص، درجه توسعه یافته‌گی استان‌ها و میزان نابرابری آنها را در دو مقطع زمانی ۱۳۷۳ و ۱۳۸۳ مقایسه کرد. بررسی‌ها نشان داد هر چند سطح توسعه خدمات و رفاه اجتماعی در استان‌های کشور طی سال‌های مورد مطالعه افزایش یافته، اما توزیع آن نامتوازن‌تر شده است. از این رو به منظور برخورداری از رشد و توسعه متوازن با ایجاد گسترش عادلانه خدمات و رفاه اجتماعی، کاهش فقر و افزایش رفاه در اقصی نقاط کشور را منجر می‌شود.

خاکپور و باوان پوری (۱۳۸۸) میزان و چگونگی توزیع فضایی شاخص‌های بهداشتی - درمانی، مذهبی، اجتماعی - فرهنگی، ورزشی - تفریحی، اداری - خدماتی، علمی -

پژوهشی در شهر مشهد را مورد مطالعه قرار دادند. نتایج مطالعات نشان داد که ۲۵ درصد مناطق شهری مشهد خیلی برخوردار، ۲۵ درصد مناطق برخوردار، $8/3$ درصد متوسط، ۲۵ درصد مناطق محروم و $16/7$ درصد مناطق خیلی محروم بوده‌اند.

پر کامین^۱ (۲۰۰۶) فعالیت مراکز فرهنگی و جایگاه آن در زندگی اجتماعی را مورد بررسی قرار داد و تلاش کرد تا اهمیت مراکز فرهنگی در سازماندهی مراکز اوقات فراغت را کشف کرده و عملکرد مراکز فرهنگی در جامعه را تشخیص دهد.

فریر و پروبلی^۲ (۲۰۱۳) به بررسی جنبه‌های مختلف فعالیت‌های فرهنگی در ۶۶ منطقه میکرو مربوط به ایالت Minas Gerais با استفاده از ایجاد یک شاخص به نام پتانسیل توسعه فعالیت‌های فرهنگی^۳ و تشخیص الگوهای فضایی در این شاخص با استفاده از تحلیل اکتشافی داده‌های فضایی پرداختند. آنها همچنین به منظور محاسبه شاخص DPCA از تحلیل عاملی استفاده کردند. این شاخص از سه فاکتور تشکیل شده که مارا قادر می‌سازد تا جنبه‌های مختلف فعالیت‌های فرهنگی را ارزیابی کنیم.

۳. روش تحقیق

پژوهش حاضر از نظر نوع، توصیفی - تحلیلی و از لحاظ هدف، کاربردی می‌باشد. ابزار گردآوری اطلاعات کتابخانه‌ای است که اطلاعات و داده‌های آن از منابع آماری استان در سال ۱۳۹۰ جمع‌آوری شده است. روشی که برای این تحقیق استفاده شده، روش TOPSIS است برای تحلیل بیشتر از شاخص‌های کجی و کشیدگی، آزمون مان ویتنی، میانگین و ضریب همبستگی پیرسون استفاده شده، برای سطح‌بندی امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی در استان نیز از روش تحلیل خوشه‌ای استفاده شده است.

۴. منطقه مورد مطالعه

استان خوزستان با مساحت ۶۴۰۵۴ کیلومتر مربع در جنوب غربی ایران قرار دارد. این استان پنجمین استان پر جمعیت ایران است. خوزستان از شمال به استان لرستان، از شمال شرقی و

1. Perkumien

2. Ferreira Neto and Perobelli

3. DPCA

شرق به استان‌های اصفهان و چهارمحال و بختیاری، از شمال غربی به استان ایلام، از شرق و جنوب شرقی به استان کهگیلویه و بویراحمد، از جنوب به استان بوشهر و خلیج فارس، و از غرب به کشور عراق محدود می‌شود. در سال ۱۳۹۰، جمعیت استان ۴۵۳۱۷۲۰ نفر بوده است که از این تعداد ۷۱۰۲ درصد در نقاط شهری و ۲۸۷۱ درصد در نقاط روستایی سکونت داشته و بقیه غیر ساکن بوده‌اند. از رقم کل جمعیت خوزستان (۴۵۳۱۷۲۰ نفر)، شهرستان اهواز با اختصاص رقم جمعیتی ۱۳۹۵۱۸۴ نفر حدود یک‌سوم جمعیت استان را به خود اختصاص داده است که حاصل نقش سیاسی، اداری و اعمال سیاست تمرکز در سیستم برنامه‌ریزی است. از طرفی فاصله جمعیتی شهرستان اهواز با بقیه شهرستان‌های استان مشهود است. اما جز موقعیت استثنایی شهرستان اهواز، در بقیه شهرستان‌های استان، شهرستان دزفول با ۴۲۳۵۵۲ نفر بالاترین و شهرستان لالی ۳۷۳۸۱ نفر پایین‌ترین رقم جمعیت استان را به خود اختصاص می‌دهند. جدول ۱ توزیع جمعیت را به تفکیک شهرستان‌های استان خوزستان در سال ۱۳۹۰ نشان می‌دهد (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۰).

جدول ۱. توزیع جمعیت در استان خوزستان به تفکیک شهرستان سال ۱۳۹۰

شهرستان	جمعیت	نرخ شهرونشینی
کل استان	۴۵۳۱۷۲۰	%۷۱
آبادان	۲۷۱۴۸۴	۰/۸۴
امیدیه	۹۰۴۲۰	۰/۶۹
اندیکا	۵۰۷۹۷	۰/۰۴
اندیمشک	۱۶۷۱۲۶	۰/۷۷
اهواز	۱۳۹۵۱۸۴	۰/۸۱
ایذه	۲۰۳۶۲۱	۰/۶۰
باغملک	۱۰۷۴۵۰	۰/۴۰
باوی	۸۹۱۶۰	۰/۶۱
بندرماهشهر	۲۷۸۰۳۷	۰/۹۲
بهبهان	۱۷۹۷۰۳	۰/۷۰
خرمشهر	۱۶۳۷۰۱	۰/۸۰
دزفول	۴۲۳۵۵۲	۰/۷۰
دشت آزادگان	۹۹۸۳۱	۰/۵۲

شهرستان	جمعیت	نرخ شهرنشینی
رامشیر	۴۸۹۴۳	۰/۵۱
رامهرمز	۱۰۵۴۱۸	۰/۶۶
شادگان	۱۵۳۳۵۵	۰/۳۸
شوش	۲۰۲۷۶۲	۰/۴۳
شوستر	۱۹۱۴۴۴	۰/۶۳
گوند	۶۴۹۵۱	۰/۶۷
لالي	۳۷۳۸۱	۰/۴۷
مسجدسلیمان	۱۱۳۲۵۷	۰/۹۱
هفتکل	۲۲۳۹۱	۰/۶۶
هندیجان	۳۷۴۴۰	۰/۷۵
هویزه	۳۴۳۱۲	۰/۵۸

مأخذ: مرکز آمار ایران، ۱۳۹۰.

۵. یافته‌ها

در این تحقیق از یازده شاخص استفاده شده است که در جدول ۲ قابل مشاهده است.

جدول ۲. شاخص‌های استفاده شده برای بررسی توزیع فضایی امکانات و زیرساخت‌های توسعه فرهنگی در شهرستان‌های استان خوزستان

نسبت کتابخانه به بازای هر ۱۰ هزار نفر
نسبت اعضای کتابخانه به جمعیت باسوساد شهرستان
سرانه کانون پرورش فکری برای هر ۱۰ هزار نفر
نسبت تماشاگر سینما به کل جمعیت
سرانه مراکز عرضه محصولات فرهنگی به بازای هر ۱۰۰۰ نفر
معکوس بعد خانوار
تعداد کتاب به جمعیت باسوساد شهرستان
نسبت مساجد به بازای هر ۱۰ هزار نفر
نسبت نمایشگاه‌های فرهنگی هنری پرپاشده به بازای هر ۱۰ هزار نفر
نسبت چایخانه‌های تحت نظارت اداره کل ارشاد اسلامی به بازای هر ۱۰ هزار نفر
معکوس نرخ طلاق

مأخذ: یافته‌های تحقیق.

در ابتدا معرفه‌های فرهنگی - اجتماعی مورد نظر را انتخاب کرده و آنها را به نسبت‌های منطقی تبدیل می‌کنیم.

جدول ۳. نسبت‌های معرفه‌های فرهنگی

مأخذ: همان.

در مرحله بعد ماتریس امتیاز داده شده، با توجه به فرمول ذیل بی مقیاس می شود.

هدف از این کار به نحوی نرم‌ال Mizn که دن نسبت‌های وارد شده است.

$$r_{ij} = \frac{r_{ij}}{\left(\sum_{i=1}^m r_{ij} \right)^{\frac{1}{2}}}, \quad (j = 1, \dots, n)$$

جدول ۴. ماتریس بی مقیاس شده معرفه‌های فرهنگی

نحوه پوشش دانشگاه	نسبت دانشگاه به کل	جهنمیت	قطرات اداره کل اسلامی	جهنمیت و پذیرش هزارهای و هنری	ترکیه کارکشون	نسبت مساجد به هزاره	نسبت اعماری کتابخانه	قداد کتاب جمعیت پاسخ	نسبت کتابخانه به هزاره	نحوه پوشش
آبادان										
امیدیه										
اندیکا										
اندیشه‌ک										
اهواز										
ایذه										
باگسلک										
باوی										
بندر ماهشهر										
بهبهان										
خرمشهر										
دزفول										
دشت										
آزادگان										
راعشر										
رامهرمز										
شادگان										
شوش										
شوستر										
گوند										
لای										
مسجد سلیمان										
هفتکل										
هندیجان										
هویزه										

مأخذ: همان.

در مرحله بعد ماتریس تصمیم تهیه می‌شود. در واقع ماتریس تصمیم، پارامتری است و لازم است کمی شود. در مرحله بعدی ماتریس بی مقیاس شده را در W که ماتریس

قطری داده‌ها می‌باشد ضرب می‌کنیم تا ماتریس بی مقیاس شده موزون به دست آید.
با توجه به اینکه ماتریس Wn^* قابل ضرب در ماتریس تصمیم نرمالایزه شده (n^*n)
نیست، قبل از ضرب باید ماتریس وزن را به یک ماتریس قطری Wn^*n تبدیل کرد.

$$V = N \times W_{n \times n}$$

جدول ۵. ماتریس قطری داده‌های معرفه‌های فرهنگی

W	۰/۰۰۰۶۲۹۰۶۸	۰/۱۶۱۹۰۱۱۲۶	۰/۱۴۹۱۵۴۷	۰/۱۷۲۷۷۵۱۰۹	۰/۰۴۷۸۱۸۷۸۵	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۲	۰/۰۸۷۵۰۵۶۷	۰/۰۴۳۳۱۱۹	۰/۰۴۳۳۳۸۳۱۲	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۷	۰/۰۳۶۰۹۳۸۹
---	-------------	-------------	-----------	-------------	-------------	-------------	------------	-----------	-------------	-------------	------------

ماخوذ: همان

ماتریس بی مقیاس شده موزون را که حاصل ضرب ماتریس بی مقیاس شده و ماتریس
قطری داده‌ها می‌باشد را در جدول ۶ مشاهده می‌کنید.

جدول ۶. ماتریس بی مقیاس شده موزون معرفه‌های فرهنگی

شوهستان‌ها	تعداد	تعداد کاربران	تعداد شهروندان	تعداد زنان	تعداد مردان	تعداد مسکن‌های خانوار	تعداد خانوار				
آبادان	۰/۰۴۷۷۳۶	۰/۰۳۶۰۹۳۸۹	۰/۰۴۳۳۳۸۳۱۲	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۷	۰/۰۴۳۳۱۱۹	۰/۰۴۷۸۱۸۷۸۵	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۲	۰/۰۴۷۷۳۶	۰/۰۴۷۷۳۶	۰/۰۴۷۷۳۶	۰/۰۴۷۷۳۶
امیدیه	۰/۰۴۶۰۰۷	۰/۰۳۶۰۹۳۸۹	۰/۰۴۳۳۳۸۳۱۲	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۷	۰/۰۴۳۳۱۱۹	۰/۰۴۷۸۱۸۷۸۵	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۲	۰/۰۴۶۰۰۷	۰/۰۴۶۰۰۷	۰/۰۴۶۰۰۷	۰/۰۴۶۰۰۷
اندیکا	۰/۰۴۳۸۰۰	۰/۰۳۶۰۹۳۸۹	۰/۰۴۳۳۳۸۳۱۲	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۷	۰/۰۴۳۳۱۱۹	۰/۰۴۷۸۱۸۷۸۵	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۲	۰/۰۴۳۸۰۰	۰/۰۴۳۸۰۰	۰/۰۴۳۸۰۰	۰/۰۴۳۸۰۰
اندیمشک	۰/۰۵۶۷۰۰۳	۰/۰۳۶۰۹۳۸۹	۰/۰۴۳۳۳۸۳۱۲	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۷	۰/۰۴۳۳۱۱۹	۰/۰۴۷۸۱۸۷۸۵	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۲	۰/۰۵۶۷۰۰۳	۰/۰۵۶۷۰۰۳	۰/۰۵۶۷۰۰۳	۰/۰۵۶۷۰۰۳
اهواز	۰/۰۴۶۰۰۷	۰/۰۳۶۰۹۳۸۹	۰/۰۴۳۳۳۸۳۱۲	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۷	۰/۰۴۳۳۱۱۹	۰/۰۴۷۸۱۸۷۸۵	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۲	۰/۰۴۶۰۰۷	۰/۰۴۶۰۰۷	۰/۰۴۶۰۰۷	۰/۰۴۶۰۰۷
ایذه	۰/۰۴۵۶۹۷۹	۰/۰۳۶۰۹۳۸۹	۰/۰۴۳۳۳۸۳۱۲	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۷	۰/۰۴۳۳۱۱۹	۰/۰۴۷۸۱۸۷۸۵	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۲	۰/۰۴۵۶۹۷۹	۰/۰۴۵۶۹۷۹	۰/۰۴۵۶۹۷۹	۰/۰۴۵۶۹۷۹
با غسلک	۰/۰۴۵۶۱۰	۰/۰۳۶۰۹۳۸۹	۰/۰۴۳۳۳۸۳۱۲	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۷	۰/۰۴۳۳۱۱۹	۰/۰۴۷۸۱۸۷۸۵	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۲	۰/۰۴۵۶۱۰	۰/۰۴۵۶۱۰	۰/۰۴۵۶۱۰	۰/۰۴۵۶۱۰
پاوه	۰/۰۴۲۱۸۰۰۴	۰/۰۳۶۰۹۳۸۹	۰/۰۴۳۳۳۸۳۱۲	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۷	۰/۰۴۳۳۱۱۹	۰/۰۴۷۸۱۸۷۸۵	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۲	۰/۰۴۲۱۸۰۰۴	۰/۰۴۲۱۸۰۰۴	۰/۰۴۲۱۸۰۰۴	۰/۰۴۲۱۸۰۰۴
بندرماهشهر	۰/۰۴۳۴۰۰۷	۰/۰۳۶۰۹۳۸۹	۰/۰۴۳۳۳۸۳۱۲	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۷	۰/۰۴۳۳۱۱۹	۰/۰۴۷۸۱۸۷۸۵	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۲	۰/۰۴۳۴۰۰۷	۰/۰۴۳۴۰۰۷	۰/۰۴۳۴۰۰۷	۰/۰۴۳۴۰۰۷
بهبهان	۰/۰۴۷۹۷۷۷	۰/۰۳۶۰۹۳۸۹	۰/۰۴۳۳۳۸۳۱۲	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۷	۰/۰۴۳۳۱۱۹	۰/۰۴۷۸۱۸۷۸۵	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۲	۰/۰۴۷۹۷۷۷	۰/۰۴۷۹۷۷۷	۰/۰۴۷۹۷۷۷	۰/۰۴۷۹۷۷۷
خرمشهر	۰/۰۴۷۴۴۷۰	۰/۰۳۶۰۹۳۸۹	۰/۰۴۳۳۳۸۳۱۲	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۷	۰/۰۴۳۳۱۱۹	۰/۰۴۷۸۱۸۷۸۵	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۲	۰/۰۴۷۴۴۷۰	۰/۰۴۷۴۴۷۰	۰/۰۴۷۴۴۷۰	۰/۰۴۷۴۴۷۰
دزفول	۰/۰۴۹۲۰۹۱	۰/۰۳۶۰۹۳۸۹	۰/۰۴۳۳۳۸۳۱۲	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۷	۰/۰۴۳۳۱۱۹	۰/۰۴۷۸۱۸۷۸۵	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۲	۰/۰۴۹۲۰۹۱	۰/۰۴۹۲۰۹۱	۰/۰۴۹۲۰۹۱	۰/۰۴۹۲۰۹۱
دشت	۰/۰۴۰۶۱۶۱	۰/۰۳۶۰۹۳۸۹	۰/۰۴۳۳۳۸۳۱۲	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۷	۰/۰۴۳۳۱۱۹	۰/۰۴۷۸۱۸۷۸۵	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۲	۰/۰۴۰۶۱۶۱	۰/۰۴۰۶۱۶۱	۰/۰۴۰۶۱۶۱	۰/۰۴۰۶۱۶۱
آزادگان	۰/۰۴۰۶۱۶۱	۰/۰۳۶۰۹۳۸۹	۰/۰۴۳۳۳۸۳۱۲	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۷	۰/۰۴۳۳۱۱۹	۰/۰۴۷۸۱۸۷۸۵	۰/۰۲۸۰۷۸۷۹۲	۰/۰۴۰۶۱۶۱	۰/۰۴۰۶۱۶۱	۰/۰۴۰۶۱۶۱	۰/۰۴۰۶۱۶۱

مأخذ: همان.

در مرحله بعد ميزان فاصله‌اي هر گزينه تا ايده‌ال مثبت و منفي را با توجه به فرمول زير

بہ دست می آوریم:

$$d_i^+ = \sqrt{\sum_{j=1}^n (V_{ij} - V_j^+)^2}, i = 1, 2, \dots, m$$

$$d_i^- = \sqrt{\sum_{j=1}^n (V_{ij} - V_j^-)^2}, i = 1, 2, \dots, m$$

جدول ۷. میزان فاصله‌ای هر شهرستان تا ایدئال مثبت و منفی در بخش فرهنگی

d-	d+	شهرستان
۰/۰۶۱۷۴۲	۰/۰۰۱۸۲۵	آبادان
۰/۰۱۴۷۹۱	۰/۰۴۹۴۸۲	امیدیه
۰/۰۱۳۴۰۴	۰/۰۵۱۸۵۶	اندیکا
۰/۰۱۵۶۰۵	۰/۰۴۹۱۹۳	اندیمشک
۰/۰۴۲۹۳۳	۰/۰۰۵۲۹۸	اهواز
۰/۰۱۸۳۱۸	۰/۰۵۰۰۸۹	ایذه
۰/۰۱۸۲۱۵	۰/۰۴۹۹۵۱	باغملک
۰/۰۱۲۰۸	۰/۰۵۲۳۷۸	ناروی

d-	d+	شهرستان
۰/۰۱۶۵۸۸	۰/۰۴۹۹۹۵	بندرماهشهر
۰/۰۱۹۳۳	۰/۰۴۸۸۵۷	بهبهان
۰/۰۴۹۳۸۲	۰/۰۰۳۳۳۸	خرمشهر
۰/۰۵۹۵۹۱	۰/۰۰۱۸۵۱	دزفول
۰/۰۱۷۵۲۸	۰/۰۵۰۰۴۸	دشت آزادگان
۰/۰۱۸۳۹۵	۰/۰۵۰۳۴	رامشیر
۰/۰۲۶۵۹۲	۰/۰۱۸۰۷۴	رامهرمز
۰/۰۱۷۷۱۱	۰/۰۵۱۴۵	شادگان
۰/۰۰۰۷۴۵	۰/۰۶۹۵۷۱	شوش
۰/۰۴۱۵۹۱	۰/۰۰۶۲۳۸	شوستر
۰/۰۱۳۷۳۴	۰/۰۵۰۵۸۵	گتوند
۰/۰۱۲۰۵	۰/۰۵۰۵۵۹	لالی
۰/۰۱۶۵۳۸	۰/۰۵۱۲۹۴	مسجدسلیمان
۰/۰۱۶۹۹۲	۰/۰۴۹۷۱	هفتکل
۰/۰۱۶۹۳۷	۰/۰۵۰۴۶۱	هندیجان
۰/۰۱۷۲۸۹	۰/۰۴۹۲۰۵	هویزه

مأخذ: همان.

در ادامه تعیین نزدیکی نسبی (CL_i^*) یک گزینه به راه حل ایدئال را با توجه به فرمول زیر حساب می کنیم و هر گزینه‌ای که (CL_i^*) آن بزرگ‌تر باشد، بهتر و بالاترین رتبه را نسبت به سایر گزینه‌ها به خود اختصاص خواهد داد.

$$CL_i^* = \frac{d_i^-}{d_i^- + d_i^+}$$

جدول ۸. رتبه‌بندی نهایی شهرستان‌های استان خوزستان در توزیع فضایی امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی

رتبه	وزن نهایی مؤلفه‌ها با استفاده از الگوی تاپسیس	شهرستان
۱	۰/۹۷۱	آبادان
۲	۰/۹۶۹	دزفول
۳	۰/۹۳۶	خرمشهر
۴	۰/۸۹۰	اهواز
۵	۰/۸۶۹	شوستر

رتبه	وزن نهایی مؤلفه‌ها با استفاده از الگوی تاپسیس	شهرستان
۶	۰/۵۹۵	رامهرمز
۷	۰/۲۸۳	بهبهان
۸	۰/۲۶۸	ایذه
۹	۰/۲۶۸	رامشیر
۱۰	۰/۲۶۷	باغملک
۱۱	۰/۲۶۰	هویزه
۱۲	۰/۲۵۹	دشت آزادگان
۱۳	۰/۲۵۷	شادگان
۱۴	۰/۲۵۴	هفتکل
۱۵	۰/۲۵۱	هندیجان
۱۶	۰/۲۴۹	بندرماهشهر
۱۷	۰/۲۴۳	مسجدسلیمان
۱۸	۰/۲۴۰	اندیمشک
۱۹	۰/۲۳۰	امیدیه
۲۰	۰/۲۱۳	گتوند
۲۱	۰/۲۰۵	اندیکا
۲۲	۰/۱۹۲	لالی
۲۳	۰/۱۸۷	باوی
۲۴	۰/۰۱۰۵	شووش

مأخذ: همان.

در توزیع فضایی امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی در استان خوزستان شهرستان‌های آبادان، دزفول، خرمشهر، اهواز و شوستر رتبه‌های اول تا پنجم را در دست دارند و شهرستان‌های گتوند، اندیکا، لالی، باوی و شوش در رتبه‌های بیست تا بیست و چهارم قرار دارند. توضیح و تحلیل بیشتر با استفاده از تحلیل خوش‌های آورده شده است.

نتایج حاصل از تحلیل خوش‌های درزمینه برخورداری شهرستان‌های استان خوزستان از امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی به این شرح است:

سطح اول برخورداری: آبادان، دزفول، خرمشهر،

سطح دوم برخورداری: اهواز، شوستر،

سطح سوم برخورداری: رامهرمز،

سطح چهارم برخورداری: بهبهان، ایذه، رامشیر، باغملک، هویزه، دشت آزادگان، شادگان، هفتکل، هندیجان، بندرماهشهر، مسجدسلیمان، اندیمشک، امیدیه، گتوند، اندیکا، لالی، باوی،

سطح پنجم برخورداری: شوش.

در ادامه نتایج تحلیل خوشای در نقشه ۱ آورده شده است.

جدول ۹. میانگین، شاخص کجی و کشیدگی امتیازات میزان برخورداری از امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی

۰/۳۹	میانگین
۱/۲۴۱	شاخص کجی
-۰/۰۴۶	شاخص کشیدگی

مأخذ: همان.

همان طور که از جدول ۹ پیداست، میانگین وزن توزیع فضایی امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی در استان خوزستان ۰/۳۹۱ است که شش شهرستان در بالای این میانگین و هجرده شهرستان پایین‌تر از آن قرار دارند. درجه کجی وزن شهرستان‌های استان خوزستان عدد ۱/۲۴ است که عدم تقارن نسبی در توزیع فضایی امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی در سطح استان را نشان می‌دهد. همچنین شاخص برآمدگی عدد بسیار کوچک -۰/۰۴۶- بیانگر این امر است که در هیچ تک شهرستانی تمرکز و تجمع مطلق امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی صورت نگرفته است.

۱-۵. تحلیل جغرافیایی میزان برخورداری از امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی در شهرستان‌های استان خوزستان

در این بخش برای اینکه در کدام شهرستان می‌توان از موضوع پیدا کنیم به تحلیل جغرافیایی از وضعیت امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی در استان می‌پردازیم. برای این امر شهرستان‌های استان خوزستان را یک بار به دو گروه شمالی -جنوبی و یک بار به دو گروه شرقی - غربی تقسیم کرده، آنگاه از نظر توزیع فضایی امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی و با استفاده از

آزمون مان ویتنی و میانگین رتبه برخورداری هر نیمه، به مقایسه می‌پردازیم. شهرستان‌های واقع در هر نیمه در جدول ۱۰ مشهود است.

جدول ۱۰. تقسیم‌بندی شهرستان‌های استان خوزستان براساس جهات جغرافیایی

شهرستان‌های نیمه غربی	شهرستان‌های نیمه شرقی	شهرستان‌های نیمه جنوبی	شهرستان‌های نیمه شمالی
آبدان	امیدیه	آبدان	اندیکا
بندر ماهشهر	اندیکا	امیدیه	اندیمشک
اندیمشک	ایذه	اهواز	ایذه
اهواز	باغملک	بندرماهشهر	باغملک
باوی	بهبهان	بهبهان	باوی
خرمشهر	رامشیر	خرمشهر	دزفول
دزفول	رامهرمز	رامشیر	دشت آزادگان
دشت آزادگان	لالی	رامهرمز	شووش
شادگان	مسجدسلیمان	شادگان	شوستر
شووش	هفتکل	هندیجان	گتوند
شوستر	هندیجان	هویزه	لالی
گتوند			مسجدسلیمان
هویزه			هفتکل

مأخذ: همان.

جدول ۱۱. خروجی آزمون میانگین از مقایسه شرق و غرب استان خوزستان

جهات استان خوزستان	تعداد	میانگین رتبه‌ها
شرق	۱۱	۱۳/۴۵
غرب	۱۳	۱۱/۶۹

مأخذ: همان.

جدول ۱۱ به خوبی نشان می‌دهد بین شرق و غرب استان از نظر میانگین رتبه شهرستان‌ها در امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی تفاوت چندانی وجود ندارد. به گونه‌ای که میانگین رتبه‌های شهرستان‌های شرقی ۱۳/۴۵ و میانگین رتبه‌های شهرستان‌های غربی ۱۱/۶۹ است.

جدول ۱۲. خروجی آزمون مان ویتنی از مقایسه شرق و غرب استان خوزستان

Mann-Whitney U	61.000
Wilcoxon W	152.000
Z	-.608
Asymp. Sig. (2-tailed)	.543

مأخذ: همان.

همان طور که از نتایج خروجی آزمون مان ویتنی پیداست میزان آماره Z برای این مقایسه -0.608 و معناداری آن 0.543 می باشد بنابراین تفاوت معناداری میان رتبه برخورداری شرق و غرب استان خوزستان در توزیع امکانات و زیرساخت های فرهنگی وجود ندارد.

جدول ۱۳. خروجی آزمون میانگین از مقایسه شمال و جنوب استان خوزستان

جهات استان خوزستان	تعداد	میانگین رتبه ها
شمال	۱۱	۱۵/۰۸
جنوب	۱۳	۹/۴۵

مأخذ: همان.

اما چیزی که به خوبی قابل مشاهده است تفاوت میان شمال و جنوب استان است. اغلب شهرستان هایی که در نیمه جنوبی استان واقع شده اند در رتبه های بالای سطح برخورداری در این بخش قرار دارند. میانگین رتبه های شهرستان های جنوبی در زمینه امکانات و زیرساخت های فرهنگی $9/45$ و میانگین رتبه شهرستان های شمالی $15/08$ است.

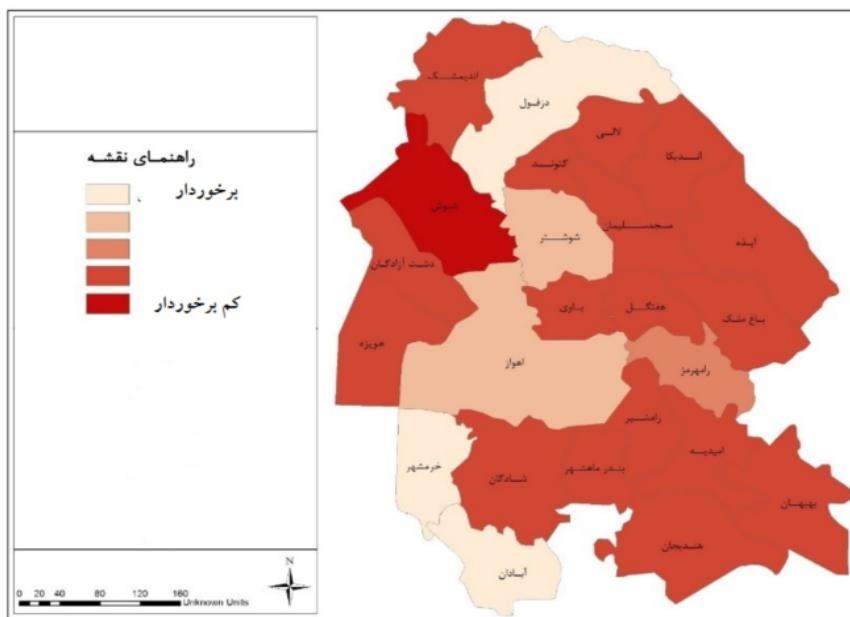
جدول ۱۴. خروجی آزمون مان ویتنی از مقایسه شمال و جنوب استان خوزستان

Mann-Whitney U	38.000
Wilcoxon W	104.000
Z	-1.941
Asymp. Sig. (2-tailed)	.050

مأخذ: همان.

باتوجه به اینکه خروجی آزمون مان ویتنی میزان Z را برابر با $-1/942$ و معناداری آن را در سطح $0/05$ است می‌توان گفت از نظر فرهنگی جنوب استان خوزستان به طور معناداری از شمال آن برخوردارتر است. این امر در نقشه ۱ که سطح‌بندی امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی در شهرستان‌های استان را نشان می‌دهد قابل مشاهده می‌باشد.

نقشه ۱. سطح‌بندی امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی شهرستان‌های استان خوزستان

مأخذ: یافته‌های تحقیق.

۵-۲. تحلیل جمعیتی از میزان برخورداری از امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی در شهرستان‌های استان خوزستان

در این بخش به تحلیل جمعیتی از توزیع امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی در استان خوزستان می‌پردازیم. در زمینه توزیع فضایی امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی در استان خوزستان در سطح اول برخورداری سه شهرستان آبادان، دزفول و خرمشهر قرار دارند. با فاصله اندک از این سه شهرستان و در سطح دوم اهواز و شوشتر قرار دارند.

همان طور که از نتایج برمی‌آید پنج شهرستانی که در دو سطح اول و رتبه‌های اول تا پنجم برخورداری قرار گرفته‌اند از نظر جمعیتی بزرگترین شهرستان‌های استان هستند. رتبه جمعیتی این پنج شهرستان به ترتیب ۴، ۲، ۱۰ و ۷ است. اما در سطح آخر نیز شهرستان‌های پرجمعیتی مانند بندر ماهشهر و شوش قرار دارند که از نظر میزان برخورداری از مکانات و زیرساخت‌های فرهنگی در رده‌های ۱۶ و ۲۴ قرار دارند در حالی که از نظر جمعیتی در رده‌های سوم و ششم قرار گرفته‌اند. در ادامه به بررسی بیشتر رابطه و همبستگی میان امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی شهرستان‌ها با میزان جمعیت و نرخ شهرنشینی در آنها می‌پردازیم. برای این منظور از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شده است.

جدول ۱۵. ضریب همبستگی پیرسون بین امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی و میزان جمعیت شهرستان‌ها

همبستگی پیرسون	میزان برخورداری از امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی	جمعیت
میزان برخورداری از امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی	Pearson Correlation	1
	Sig. (2-tailed)	.009
	N	24
جمعیت	Pearson Correlation	.522**
	Sig. (2-tailed)	.009
	N	24

مأخذ: همان.

ضریب همبستگی میزان برخورداری از مکانات و زیرساخت‌های فرهنگی و جمعیت شهرستان‌ها ۰/۵۲۲ و در سطح ۰/۰۰۹ از لحاظ آماری معنادار است. درجه آزادی این رابطه ۲۲ و مقدار بحرانی آن ۰/۴۰۴ می‌باشد. بنابراین با توجه به اینکه ضریب همبستگی محاسبه شده بیشتر از مقدار بحرانی است می‌توان نتیجه گرفت بین امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی شهرستان‌های استان خوزستان و میزان جمعیت آنها رابطه و همبستگی مثبتی وجود دارد.

جدول ۱۶. ضریب همبستگی پیرسون بین امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی و نرخ شهرنشینی شهرستان‌ها

همبستگی پیرسون	میزان برخورداری از امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی	نرخ شهرنشینی
میزان برخورداری از امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی	Pearson Correlation	1
	Sig. (2-tailed)	.058
	N	24
نرخ شهرنشینی	Pearson Correlation	.392
	Sig. (2-tailed)	.058
	N	24

مأخذ: همان.

ضریب همبستگی بین میزان برخورداری و شهرنشینی شهرستان‌ها $0/392$ و در سطح $0/058$ از لحاظ آماری معنادار نیست. درجه آزادی این رابطه ۲۲ و مقدار بحرانی آن $0/404$ است بنابراین با توجه به اینکه ضریب همبستگی محاسبه شده کمتر از مقدار بحرانی است می‌توان نتیجه گرفت بین میزان برخورداری شهرستان‌های استان خوزستان از امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی و میزان شهرنشینی آنها رابطه و همبستگی معناداری وجود ندارد. پس می‌توان گفت در استان خوزستان امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی به سمت شهرستان‌هایی تمايل دارد که از جمعیت بیشتری برخوردارند اما میزان برخورداری در این بخش و نرخ شهرنشینی شهرستان‌ها رابطه معناداری وجود ندارد.

۶. جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

در این تحقیق برای بررسی توزیع فضایی امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی در شهرستان‌های استان خوزستان از یازده شاخص استفاده شد. در ابتدا با استفاده از روش تاپسیس و تحلیل خوش‌های به رتبه‌بندی و سطح‌بندی امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی پرداختیم. در توزیع فضایی امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی در استان خوزستان شهرستان‌های آبادان، دزفول، خرمشهر، اهواز و شوستر رتبه‌های اول تا پنجم و شهرستان‌های گتوند، اندیکا، لالی، باوی و شوش در رتبه‌های بیست تا چهل و چهارم قرار دارند. نتایج تحلیل خوش‌های نیز آبادان،

دزفول و خرمشهر را در سطح اول برخورداری، اهواز و شوستر را در سطح دوم و رامهرمز را در سطح سوم برخورداری نشان می‌دهد بقیه شهرستان‌های استان هم در سطح چهارم و پنجم قرار دارند. درجه کجی وزن میزان هم نشان‌دهنده عدم تقارن نسبی در توزیع فضایی امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی در سطح استان دارد. همچنین شاخص برآمدگی عدد بسیار کوچک ۰/۰۴۶- را نشان می‌دهد که بیانگر این امر است که در هیچ تک شهرستانی تمرکز و تجمع مطلق امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی صورت نگرفته است. در ادامه با استفاده از آزمون‌های مان ویتنی و میانگین به بررسی جغرافیایی میزان برخورداری شهرستان‌های استان خوزستان از امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی پرداختیم که نتایج نشان می‌دهد بین شرق و غرب استان از نظر برخورداری امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی تفاوت معناداری وجود ندارد. اما شهرستان‌های جنوبی به طور معناداری برخوردار از شهرستان‌های واقع در نیمه شمالی استان هستند.

بررسی جمعیتی نیز نشان‌دهنده میزان برخورداری بیشتر در شهرستان‌های پرجمعیت و کم‌برخوردار در شهرستان کم جمعیت استان است. نتایج بررسی ضریب همبستگی پیرسون نشان دهنده رابطه و همبستگی مثبت بین میزان برخورداری و میزان جمعیت شهرستان آنهاست؛ یعنی اینکه شهرستان‌هایی از امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی بیشتری برخوردار می‌باشند که از جمعیت بیشتری برخوردارند. در کل نتایج موجود نشان از نابرابری و عدم رعایت عدالت فضایی در توزیع فضایی امکانات و زیرساخت‌های فرهنگی در سطح استان خوزستان دارد. این نابرابری در دو سطح اتفاق افتاده، سطح اول در بین شهرستان‌های کم جمعیت و پرجمعیت به گونه‌ای که شهرستان‌هایی به برخورداری بیشتری دست یافته‌اند که از جمعیت بیشتری برخوردارند. سطح دوم نابرابری نیز بین شهرستان‌های نیمه شمالی و جنوبی اتفاق افتاده است به گونه‌ای که در مقایسه شهرستان‌های شمالی و جنوبی شهرستان‌هایی از میزان برخورداری بیشتری دست یافته‌اند که در جنوب استان خوزستان واقع شده‌اند.

منابع و مأخذ

۱. اردلان، فریدون (۱۳۸۱). «توسعه فرهنگی از دیدگاه یونسکو»، مجموعه مقالات توسعه فرهنگی، تهران، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
۲. پاپلی یزدی، محمدحسین و حسین رجبی سناجردی (۱۳۸۷). نظریه‌های شهر و پیرامون، چاپ سوم، تهران، انتشارات سمت.
۳. پهلوان، چنگیز (۱۳۸۲). فرهنگ‌شناسی، تهران، انتشارات قطره.
۴. تقوایی، مسعود و اصغر نوروزی آورگانی (۱۳۸۶). «تحلیلی بر نحوه توزیع فضایی امکانات و خدمات روستایی و سطح‌بندی دهستان‌های استان چهارمحال و بختیاری»، مجله پژوهشی دانشگاه اصفهان، ج ۲۴، ش ۳.
۵. تقوایی، مسعود، صفر قائدرحمتی (۱۳۸۵). «تحلیل شاخص‌های توسعه فرهنگی استان‌های کشور»، زاهدان، مجله جغرافیا و توسعه ناحیه‌ای، ش ۷.
۶. توسلی، غلامعباس (۱۳۶۸). «جامعیت مفهوم توسعه»، مجموعه مقالات سمینار جامعه‌شناسی و توسعه، ج ۲، تهران، انتشارات سمت.
۷. جودای، نسرین (۱۳۸۴). «توسعه فرهنگی استان‌ها، تنگناها و راهکارها»، نشریه/یران، ش ۱۴۱.
۸. حبیبی، کیومرث، هوشمند علیزاده، واراز مرادی مسیحی، سیوان ولدبیگی، ساسان وفایی (۱۳۹۰). «بررسی و تحلیل وضعیت عدالت اجتماعی در ساختار فضایی شهر سنندج»، آرمانتشهر، ش ۷.
۹. حکمت‌نیا، حسن، سعید گیوه‌چی، نیره حیدری نوشهر، مهری حیدری نوشهر (۱۳۹۰). «تحلیل توزیع فضایی خدمات عمومی شهری با استفاده از روش استانداردسازی داده‌ها، تاکسونومی عددی و مدل ضربی ویژگی (مطالعه موردی: شهر اردکان)»، پژوهش‌های جغرافیای انسانی، ش ۷۷.
۱۰. _____ (۱۳۸۳). «بررسی و تحلیل روند تغییرات سطوح توسعه و نابرابری‌های ناحیه‌ای در استان یزد (۱۳۵۵-۱۳۷۵)»، فصلنامه جغرافیا و توسعه، ش ۴.
۱۱. خاکپور، براعلی (۱۳۸۵). «سنجدش میزان توسعه یافتنگی شهرستان شیروان به منظور برنامه‌ریزی ناحیه‌ای»، مجله جغرافیا و توسعه ناحیه‌ای، ش ۷.
۱۲. خاکپور، براعلی و علیرضا باوان پوری (۱۳۸۸). «بررسی و تحلیل نابرابری در سطوح توسعه یافتنگی مناطق شهر مشهد»، مجله دانش و توسعه، سال شانزدهم، ش ۲۷.
۱۳. زیاری، کرامت‌الله (۱۳۷۹). «سنجدش درجه توسعه یافتنگی فرهنگی استان‌های ایران»، مجله نامه علوم اجتماعی، ش ۱۶.

۱۴. زیاری، کرامت‌الله (۱۳۸۳). مکتب‌ها، نظریه‌ها و مدل‌های برنامه‌ریزی منطقه‌ای، یزد، انتشارات دانشگاه یزد.
۱۵. زیاری، کرامت‌الله، سید‌محمد زنجیرچی و کبری سرخ‌کمال (۱۳۹۰). «بررسی و رتبه‌بندی درجه توسعه یافتنگی شهرستان‌های استان خراسان رضوی با استفاده از تکنیک تاپسیس»، پژوهش‌های جغرافیای انسانی، ش ۷۲.
۱۶. سالنامه آماری استان خوزستان (۱۳۹۰).
۱۷. قائد رحمتی، صفر و احمد خادم‌الحسینی (۱۳۸۹). «تحلیلی بر درجه توسعه یافتنگی شهرستان‌های استان سیستان و بلوچستان»، نشریه آمایش محیط، ش ۳.
۱۸. کلاتری، خلیل (۱۳۸۰). برنامه‌ریزی و توسعه منطقه‌ای (ثوری‌ها و تکنیک‌ها)، تهران، انتشارات خوشبین.
۱۹. مرکز آمار ایران (۱۳۹۰).
۲۰. مولایی، محمد (۱۳۸۶). «مقایسه درجه توسعه یافتنگی بخش خدمات و رفاه اجتماعی استان‌های ایران طی سال‌های ۱۳۷۳ و ۱۳۸۳»، فصلنامه رفاه اجتماعی، سال ششم، ش ۲۴.
۲۱. میسرا، آر و کی سوندارام (۱۳۷۱). گزینه‌های توسعه روستایی، ترجمه فاطمه علی‌اکبر تهرانی، تهران، وزارت جهاد سازندگی.
۲۲. نسترن، مهین (۱۳۸۰). «تحلیل فضایی مناطق دهگانه شهر اصفهان و سطح‌بندی توسعه آن»، رساله دکتری، دانشگاه اصفهان.
23. Ferreira Neto, A. B. and F. S. Perobelli (2013). "Spatial Analysis of Cultural Activities in the Microregions of Minas Gerais", *Economia* 14(3).
24. Laurini, Robert (2002). *Information Systems for Urban Planning-A Hypermedia Cooperative Approach*, Routledge, New York.
25. Perkumien, Dalia (2006). Importance of Culture Center for Leisure Organization in the Community, ABI/ Inform Global.
26. Soubbotina P. and A. Sheram (2001). *Beyond Economic Growth*, The World Bank, Washington D.C.
27. UNDP (1994). *Human Development Report*, New York :Oxford University Press.